

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Haymonis, Episcopi Ante DCCC. Circiter Annos
Halberstadensis, Historiae Ecclesiasticae, Sive De Rerum
Christianarum Memoria, Libri X**

Haimo <Halberstadensis>

Helmestadi[i], 1671

Cap. IV. De exortu Imperatoris Constantini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10968

ne, mox restricto imbribus cœlo, & facta intolerabili ariditate, fames ibi dira grassatur, aëris quoque temperies in tantam vertitur corruptionem, ut humana corpora pessimis ulceribus intumescant, quæ *ignis sacer* appellantur. Igitur hæ validissimæ pestes & lues populum devastant, cum tamen, quod mirabile, nec fames in aliquo, nec lues ex nostris dominaretur. Vnde postmodum ab omnibus Christiana religio vera & perfecta esse inclamatur, petiturque à nostris subsidium alimonix & orationis. Addit quoque Deus *Maximino* hanc iusta retributione confusionem, ut rebellarent *Armeni*, prius amici Romanorum, propter nefaria ejus dicta. Quorum in bello & ipse turpiter fugatur, & exercitus interit ense, Tunc Sacerdotes Deorum suorum, & divinos, quorum responsis bellum moverat, interfici jubet, tanquam fallaces: qui & demum vehementi ægritudine, & doloribus internorum viscerum correptus, amissis quoque morbo luminibus, & tunc magis, quid adversus Christum commiserit videns, vivendi finem facit, lata prius lege pro liberatione Christianorum.

CAP. IV.

De exortu Imperatoris Constantini.

Per idem tempus exoritur *Constantinus*, religiosissimus Imperator, *Constantii*, æque moderatissimi Principis, de quo paulo ante memoravimus, filius & hæres, ac Romanum obtinet imperium. Hic in ob-

fervantia religionis omnes ante se Imperatores exsuperat. Hic ultimis persecutionum temporibus fere, cum vellet Deus repropitiari sanctis suis, & Ecclesiam suam tranquilla pacis soliditate stabilire, Christianus effectus, licentiam dat Christianis Concilia libere congregare, & ædificare Ecclesias, quas & ipse plurimas constituerat. Et plurima largitur divino commonitus spiritu, & hoc cœlesti miraculo. Cum esset pugnaturus contra *Maxentium*, urbis Romæ Tyrannum, & inde divinum auxilium deprecaretur, vidit nocte per soporem signum igneum in cœlo, & astare angelum dicentem: *Constantine, in hoc vinces.* Itaque cum hoc signo, in militaria vexilla transformato, procedit ad bellum, idem signum ex auro fabrefactum dextra manu sua gestans, & deprecans Deum, ut, si fieri posset, illam dexteram suam non sineret Romano sanguine maculari; præstatque ei Deus; Maxentiumque tyrannum, congregi parantem, cum universis navibus, quibus fluvium straverat, demergit in profundum. Tunc Senatus Populusque Romanus, tyrannica peste liberati, Constantinum, ut suæ libertatis restitutorem, excipiunt, faciuntque ei imaginem ob honorem triumphi: In cujus dextra idem Imperator signum Crucis depingi jubet, & subter adscribi: *Hujus virtute urbem restitutam esse libertati.* Tunc legem scribit, conspirante etiam secum ni hoc Licinio, sororis suæ Constantiæ viro, & con-

forte

forte regni, ut ab uniuersis colatur Deus Christianorum, qui sibi uictoriam dedit, & urbi libertatem. Quam legem & usque ad Orientis partes emittit, ubi adhuc fervebat persecutio. Tunc apparet indulgentia legitimi Principis, manifeste status Ecclesiarum reparari incipit; uerbum & doctrina Christi libere propagatur; celebrantur festiuitates; conveniunt Episcopi; Ecclesiae dedicantur; persecutores quoque, per quos Maximinus impietatis fomenta conceperat, iubente Principe, suppliciis excruciantur; ipsius uero tyranni imagines sculptae uel pictae praecipitari iubentur, uel atro fuscari; aut coloribus obliterari. Dum ergo sic proficit Ecclesia apud Deum & homines, & quasi quaedam imago caelestium habetur in terris, praefatus *Licinius* Augusto inuidens *Constantino*, quod maxime ob Religionem in ueneratione esset omnibus, & maxime Christianis, occultas insidias molitur. Sed carens effectu, mox apertum bellum indicit, Christianos uersa uice persequitur, noua & inaudita crudelitate missis in carcerem cibum & potum interdicit, nolentesque sacrificare nouis ac monstruosis excrucians suppliciis, tradit lanionibus, ut porcorum more suspensos, & caudicibus superpositos, caedant in frustra, & in mare ad pabulum piscibus projiciant. Missos uero in exilium legitimis uxoribus spoliat, ac suis satellitibus jungit. Jam uero Ecclesias fidelium, quas prius exstrui praeeperat, subuer-

rit. Denique tanta ejus tyrannide motus *Constantinus*,
ire obviam parat; nec difficultas fit victoriæ, ubi
caussa justior, & virtus eminentior extat. Dejecto-
que tyranno *Licinio*, soliditatem Romani Imperii so-
lus obtinet cum filiis, Ecclesiarum statu incredibili
diligentia restituto, quas deinceps sumptibus, privi-
legiis, honoribus, ampliare & sublimare procurat.
Huc usque Eusebius Casariensis. Reliqua *Rufinus* prose-
quitur.

